

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų

Kupiškis,

1961 m. rugsėjo 20 d.

Trečiadienis

Nr. 75 (1558)

Kaina 2 kap.

TSKP XVII SUVAŽIAVIMA
sutinkant

PAS MUS NĖRA ATSILIEKANČIŲ KARVIŲ MELŽĖJŲ

Kai perskaičiau Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Programos projektą, giliai nudžiugau. Štai kokių kilnių tikslų nius, kuriuos mums kelia partiziekia mūsų brangioji Komunistų partija! Negali tuo nesidžiaugti!

Prisipažinsiu, kad mane, kaip kolūkiečio karvių melžėjų, labiau domina gyvulininkystės šį rezultatą greitai laiku paklausimai, pieno produktų gamyba. Juk Programos projekte numatyta pieno gamybą padidinti per artimiausius dešimt metų du kartus, o per artimiausius dvidešimt metų — beveik trijų kartus. Tai, reikia pripažinti, dideli užmojai! Kad tai pasiektume, reikės daug ir nuodžiūrai padirbėti.

Tačiau kaip gi su pieno gamyba einasi pas mus, „Salamiesčio“, kolūkyje? Nesigiriant reikią pasakyti — neblogai. Juk kolūkyje mėnesio 1 dieną net septynios mūsų kolūkiečio karvių melžėjos iš kiekvienos prižiūrimų 18 karvių esu primelžusi po 2439 kolūkiečio karvių melžėjų, labiau — kolūkiečių. Na, kaip, kad ašai domina gyvulininkystės šį rezultatą greitai laiku paklausimai, pieno produktų gamyba. Juk Programos projekte numatyta pieno gamybą padidinti per artimiausius dešimt metų du kartus, o per artimiausius dvidešimt metų — beveik trijų kartus. Tai, reikia pripažinti, dideli užmojai! Kad tai pasiektume, reikės daug ir nuodžiūrai padirbėti.

Visų pirma, pas mus gerai vystoma suomeninė banda. Galima sakyti, nėra blogų, bėgždžių karvių. Laukininkystės darbuotojai tiek pernai, tiek ir šiais metais išaugina gausius visų kultūrų derlius. Kukurūzų, stambųjų pašarų mes turime iki valios. Natūralu ir koncentratų. Tačiau nereikia užmiršti ir to, kad kiekviena mūsų kolūkiečio karvių melžėja nepasitenkina savo darbo rezultatais. Jos visuomet ir visada kovoja, kad ir rimos karvės turi jau primelžusios po 2000 ir daugiau kilogramų pieno! Kas gi jos? Tai, sužinojome viena, tą tuoj pat per visų pirmą, Aldona Janušauskaitė, prižiūrinti 16 karvių, tarp savęs lenktyniaujame, o Regina Laučiūtė (prižiūri 11 karvių), Elzė Ažubalytė (prižiūri 15 karvių), Bronė Kupčinskaitė (prižiūri 14 karvių), pas mus nėra atsiliekančių karvių melžėjų! (prižiūri 12 karvių) ir šių olinčių autorė. Visa tai turint

J. AGEJEVA
„Salamiesčio“ kolūkiečio
karvių melžėja

LINAI JAU NURAUTI

Diena pasitaikė darbuotojai, ir net kai kurie, laisvesni, gyvulininkystės darbuotojai. Visose trijose brigadose užvirė darbas. Pirmoje brigadoje, kuriai vadovauja Jonas Petrulis, griebėsi darbo net 36 moterys. Jos per dieną nurovė 4 ha linų. Antroje brigadoje, vadovaujamoje Lelmanto Maslo, dirbo 22

moterys. Tiek pat darbininkių dirbo ir trečioje laukininkystės brigadoje, kur brigadininku dirba Petras Laužikas.

Geral, sumanai organizuotas darbas nenuėjo velniui. Vist—27 hektarai kolūkiečio linų — buvo nurauti per tris dienas. Tai — geras pasiekimas!

L. LEITA
„Vedrupio“ kolūkiečio

JIE PIRMAUJA

„Šviesos“, „Bugailiškių“, „Pyvesos“ kolūkliai pardavė reikiamą kiekį grūdų valstybei pagal numatytas sutartis. Jų pavyzdžiu turėtų pasekti „Alizavos“ ir „Tarybinio pirmūno“ kolūkliai.

B. SATKŪNAITĖ

Valstybinio supirkimo inspektorius

JŲ ŽODIS—TVIRTAS

Skubiai taisytina

Dėl ko trečioje brigadoje taip atsilieka?

Darbuotojai „Mūsų rytojaus“ kolūkiečio pirmosios laukininkystės brigados žemdirbiai. Sumanai akinius darbus organizuoja šios brigados brigadininkas Juozas Kersulis. Štai dėl ko ir žiemkenčių sėja šioje brigadoje anksčiausiai baigta.

Tačiau kaip gi patelsinti III brigados brigadininką Joną Kanapecką, kai brigadoje žiemkenčiais apsėta vos 15 ha. Šioje brigadoje žiemkenčiais apsėti numatyta 50 hektarų. Bet, taip suvėlavus sėją, ar begalima tikėtis gausaus derliaus? Vargu. Dėl ko gi taip atsilieka? Atsakymo toli ieškoti nereikia. Pirmiausia, brigadoje pasitįsusi darbo drausmė. Darbingi kolūkiečiai, kaip Bronius Nedveckis, Jonas Vaišvila ir kiti, beveik visai nedalyvauja kolūkinėje gamyboje. Žiemkenčiai numatomi sėti i rugienas ir miežienas, kurios dabar tebeaizamos. Tačiau blogiausia, kai brigadoje išvyravo nusiramimo nuotaukos. Vietoje to, kad būtų skubama ruošti žiemkenčių sėjai, būtų sparčiai sėjama, brigadoje ruošiami baliai. Net keletą dienų pas melžėją A. Ribokaitę žymi dalis brigados žmonių šventė kažkokias „mišlas“. Įdomu, kur tuo laiku buvo pats brigadininkas?

Štai dėl kokių priežasčių III brigadoje taip nusikalstamai atsilieka su žiemkenčių sėja, žlugdomi ir kiti akiniai darbai.

B. VALENTAITĖ

Raketos lekia tiksliai TASS-o PRANEŠIMAI

Š. m. rugsėjo 13 d. tiksliai nustatyta laiku sėkmingai paleista nauja, galingesnė, daugelio pakopų raketa-nešėja į Ramiojo vandenyno centrines dalies rajoną. Raketa skrido, ir visos jos pakopos veikė sutinkamai su numatyta programa. Paskutinės raketos-nešėjos pakopos maketas pasiekė vandens paviršių, nukrypus nuo

nutaikymo taško mažiau kaip vieną kilometrą, kuo patvirtintas labai tikslus raketos valdymo sistemos darbas. Priešpaskutinė raketos pakopa, atlikusi savo paskirtį, patekusi į tankius atmosferos sluoksnius, suiro.

Daugelio pakopų raketos — kosminių objektų nešėjos bus toliau leidžiamos į rajoną, kur nurodytas TASS-o 1961 metų rugsėjo 11 d. pranešimas.

★ ★ ★

Š. m. rugsėjo 17 d. Tarybų Sąjungoje antrą kartą sėkmingai paleista daugelio pakopų raketa-nešėja į Ramiojo vandenyno centrines dalies rajoną. Raketa skrido, ir visos jos sistemos dirbo tiksliai, sutinkamai su numatyta programa. Labai tiksliai valdymo sistema užtikrino, kad paskutinės raketos pakopos maketas pataikė visiškai netoli nuo tos vietos,

kur š. m. rugsėjo 13 d. nukrito paleista pirmoji raketa.

Pasiekta didelis raketos nešėjos valdymo sistemos darbo tikslumas daugiau kaip 12 tūkstančių kilometrų nuotoliu yra naujas pulkus tarybinės raketų gamybos laimėjimas.

Pagal numatytą planą raketos nešėjos bus toliau leidžiamos į anksčiau paskelbtą rajoną.

ŽINIOS

apie ūkinių darbų eigą rajono kolūkiuose
1961 m. rugsėjo 15 d.

(procentais)

Eil. Nr.	Kolūkiečio pavadinimas	Nupjauta grūdinių ankštinių kultūrų	Suvežta (nuo nuotolio plotu)	Išskaita	Pasėta žiemkenčių grūdams	Nurauti linų	Rudeninis arimas
1	„Adomyne“	*	*	40,7	87,0	86,4	—
2	„Alizava“	73,6	84,2	43,4	53,3	20,0	—
3	„Antašava“	80,1	*	62,2	66,7	*	—
4	„Atletis“	67,6	91,4	21,6	92,5	45,2	—
5	„Atžalynas“	81,0	84,8	68,7	80,0	85,0	—
6	„Aukštaitiai“	89,3	93,2	23,8	72,3	82,8	17,3
7	„Aukštupėnai“	82,4	92,9	48,8	96,7	—	—
8	„Aušra“	64,7	70,9	25,9	70,0	—	—
9	Byčių parod. b. n.	88,9	90,0	25,3	76,1	89,3	—
10	„Bugailiškių“	80,8	90,5	38,5	66,7	—	—
11	„Gegužės Pirmoji“	*	94,2	55,0	80,5	74,2	2,5
12	„Juodpėnai“	82,9	84,2	40,4	74,2	28,6	—
13	„Laisvė“	83,3	92,7	38,5	77,0	46,2	1,9
14	„Laukmininkai“	77,5	82,3	53,4	70,9	—	6,7
15	„Lėvuo“	77,8	88,5	18,0	60,0	56,5	11,2
16	„Lukonys“	77,7	93,9	41,6	67,8	50,0	1,2
17	M. Meinkaitės v.	98,4	94,0	37,9	61,6	—	6,7
18	„Miškurio v.“	83,9	*	43,4	50,5	35,0	—
19	„Mituva“	73,4	73,4	25,6	60,6	78,1	—
20	„Mūsų rytojus“	82,4	87,7	28,5	58,0	75,8	—
21	„N. gyvenimas“	86,4	80,9	46,1	57,8	61,9	31,0
22	„Nemunas“	91,4	82,0	34,9	52,0	40,0	—
23	„Neris“	79,6	94,0	27,5	69,6	*	3,3
24	„Norilnė“	*	82,9	41,2	66,7	85,0	—
25	„Pakupys“	72,6	93,6	32,7	*	9,5	—
26	„Palanga“	73,2	82,6	57,2	72,7	40,0	—
27	„Pergalė“	81,4	87,7	45,0	82,5	*	28,5
28	„Pirmoji vaga“	91,9	81,3	30,2	86,1	10,0	4,3
29	„Pirmūnas“	90,2	86,8	45,1	64,0	—	22,2
30	„Pyvesa“	85,8	90,5	56,9	*	87,0	—
31	„Sakalas“	82,5	74,8	42,6	80,8	17,8	—
32	„Salamiesčiai“	92,1	84,2	73,2	71,9	*	—
33	„Skodnys“	84,1	89,7	21,1	62,0	52,2	—
34	„Sėtekšna“	*	91,9	23,8	78,2	85,0	—
35	„Šviesa“	91,2	84,8	59,2	69,5	20,0	—
36	„Švyturys“	75,6	95,3	48,9	60,0	82,6	30,5
37	„T. pirmūnas“	96,1	75,8	58,3	66,2	57,1	—
38	„Tiesa“	90,7	92,6	30,4	53,5	65,2	—
39	„Uoginai“	99,4	99,1	78,8	76,7	*	25,0
40	„Vedrupys“	84,3	90,5	21,0	68,5	33,3	—
41	„Vėžionys“	71,7	88,4	16,3	75,6	—	8,1
42	„Vienybė“	96,7	*	32,6	53,7	*	—
43	„Žadeikiai“	80,0	83,3	43,3	70,0	80,6	19,6
44	„Žalgiris“	86,3	96,7	22,9	51,5	66,7	6,0

Viso kolūkiuose: 85,1 89,4 39,5 70,9 56,4 4,9

*—vykdė planą

Valstybinis statistikos rajono inspektorius

Kupiškėnai

SIULO

Aplė sieklimą
praturtėti

«Stalino keliu» laikraščio rugsėjo mėnesio 9 dienos numerį TSKP narys J. Lašauskas rašė: «...Partijos nariui nepriimtinas bet koks siekimas praturtėti ir tas nesuderinama su buvimu partijoje». Mano nuomone, sąvoka praturtėti yra labai plati. Juk partija daro viską, kad darbo žmonės gyventų pasiturintai. Draugas J. Lašauskas smerkia asmeninę gyvenamųjų namų statybą, bet gyvenamieji namai kaimo vietovėse kolūkiečiams yra būtini. Kai kas net ir miestuose iš sąžiningai uždribių lėšų statosi gyvenamuosius namus, kurie naudojami tik stačiosiojo poreikiams. Partijos nariui netinka tokie reiškiniai, kada dalis gyvenamojo namo išnuomojama. Čia jau ir yra turėjimo šaltinis. Tad, mano nuomone, tie asmenys, kurie išnuomuoja butus, ima didelę nuomą tiek mieste, tiek ir kaimo vietovėse, negali būti partijos nariais.

A. RIDIKAS

Kupiškis. TSKP narys

Nemokamas

maistinis

Tuose rajono kolūkiuose, kur gaminama daug žemės ūkio produktų, jau dabar reikia pagalvoti, kaip galima atpalaiduoti kolūkiečius nuo bereikalingo darbo. Pavyzdžiui, kad ir mūsų kolūkyje yra visos sąlygos įsteigti valgyklą. Joje galėtų maitintis visi kolūkiečiai, kurie dirba gamyboje. Argi tai nepalengvintų kolūkiečių, ypač moterų, darbo. Daug kam taip pat atpultų asmeninių gyvulių laikymas. Mano nuomone, toje valgykloje galėtų maitintis nemokamai visi tie kolūkiečiai, kurie aktyviai dalyvauja gamyboje.

Žinoma, tas, visų pirma, liečia ekonomiškai stiprius kolūkius.

S. STANKEVIČIENĖ

„Salamiesčio“ kolūkio
pirminės partinės
organizacijos sekretorius

NAUJA PUPŲ VEISLĖ

Nuotraukoje: Lietuvos Žemdirbystės mokslinio tyrimo instituto mokslinė bendradarbė V. Badoytienė tikrina savo išvestos pupų veislės „Aušra“ derlių.

A. Sarkio (ELTOS) nuotr.

Svarstome TSKP Programos ir TSKP Įstatų projektus

„TIESOS“ KOLŪKIO ŽEMDIRBIŲ ATVIRAS LAIŠKAS

geriausiai artelės karvių melžėjai EUFRAZINAI PUZINIENEI

BRANGI EUFRAZINAI! Šį rudenį sueina 12 metų, kai tu be pertraukos dirbi mūsų artelėje karvių melžėja. Visi žinome — nelengvas tavo darbo kelias. Tačiau mūsų kolektyvas greitai įsitikino, kaip tu su nepaprastu ryžtingumu nugali pasitaikančius trūkumus ir, kaip melžėja, net mūsų kolūkio sąlygomis pasieki neblogų rezultatų. Visos kolūkio karvių melžėjos mokėsi ir dabar mokosi iš tavęs, kaip reikia siekti užsibrėžto tikslo.

Kas gerai susipažinęs su mūsų kolūkio sąlygomis, tas žino, kiek daug dar pas mus nepadaryta, plečiant pieno rinkytės ūkį, kiek daug pas mus dar neišnaudotų rezervų. Bet tu, sutikdama TSKP XXII suvažiavimą, iš šešiolikos prižiūrimų karvių primelžei iki šiol dienai beveik po 1700 kg pieno iš kiekvienos. Tai tikrai dar negirdėtas mūsų kolūkio sąlygomis rezultatas. Mes žinome, kad tu nesieki rekordų dėl asmeninės garbės. Tavo tikslas — kad visos kolūkio karvių melžėjos pasiektų gerų rezultatų, primelžtų daug pieno. Todėl nenuostabu, kad mūsų žemės ūkio artelėje taip pat dirba tokios karvių melžėjos — žymūnės, kaip Salva Vaitkūnaitė, Emilija Petrulytė, kurios, tau padedant, pasiekia neblogų rezultatų.

Mes įsitikinę, kad jeigu ankstyvesnėje kolūkio vadovai būtų rūpinęsi visuomeniniais gyvuliais, kaip tu, tai, pagal įdėtą darbą ir pastangas, pasiektum pleno gamyboje būtų dvigubai didesni. Jūs pirmautumėte ne tik rajone, bet ir respublikoje. Kas nežino, kad jūs reikalaujate iš kolūkio val-

dybos plėsti grūdinių kultūrų plotus, auginti pašarui daugiau kukurūzų, gerinti bandą, kultūrines ganyklas. Jūs net ir praėjusią žiemą, kada artelėje labai trūko pašarų, savo darbštumu ir sumanumu sugebėjote užtikrinti pakankamą gyvulių priežiūrą ir primelžėte, palyginus, nemažai pieno. Mums patinka, kad ir šiais metais jūs principingai reikalaujate iš kolūkio valdybos daugiau rūpintis visuomeniniais gyvuliais, užtikrinti, kad žiemą jie užtektinai gautų gerų pašarų.

Su skandancia širdimi tu ir kitos melžėjos žiūrite, kaip kaimyninių „Tarybinio pirmūno“ ir „Salamiesčio“ kolūkių raguočiai šią vasarą ir dabar ganosi geruose atoluose, o mūsų karvės rishamos beveik plikose ražienose. Bet tu, Eufrazina, ir tavo draugės daug kur atsisakėte poilsio ir darote viską, kad tik karvės sočiau paestų, kad daugiau duotų pieno, kad būtų šalinami trūkumai.

Ne tik tu, Eufrazina, bet ir visa jūsų šeima daug kam rodote pavyzdį, kaip reikia kovoti už visuomeninius artelės reikalus. Kas nežino, kad šešiasdešimtmetis jūsų vyras Petras Puzinas dažnai darbe aplenkia net jaunuosius ir yra vienas iš darbščiausių kolūkiečių visoje artelėje. Kiekvienas artelės narys didžiuojasi jūsų dukra Vanda, kuri yra tikra laukininkystės žymūnė, mokanti auginti brandų javą.

Jeigu visi kolūkiečiai taip dirbtų, kaip jūsų šeimos nariai, taip rūpintųsi visuomeninio ūkio stiprinimu ir, reikalus esant, atsisakytų asmeninės gerovės, tai kolūkis artimiausiu laiku išbristų iš atsilikimo, pirmautų rajone žemės ūkio produktų gamyboje, žymiai anksčiau įvykdytų TSKP Programos projekte keliamus uždavinius.

«Tiesos» kolūkio narių vardu LAIMUTĖ KARNIŠOVIENĖ, raguočių fermos vedėja.

MŪSŲ REIDAS

TIKRINAME SOCIALISTINIŲ ĮSIPAREIGOJIMŲ VYKDYMĄ

NE VIEN MELŽĖJOS KALTOS

„Pyvesos“ žemės ūkio artelė turi gerus, tvirtus kaimynus — „Tarybinio pirmūno“ bei „Salamiesčio“ kolūkius. Atrodo, dirbant pirmūnų pavyzdžiui, pleno gamybos klausimas neturėtų sudaryti sunkumų artelės valdybai. Bet ar tikrai čia taip yra? „Pyvesos“ kolūkis, kuriam vadovauja pirmininkas Petras Kalrys, šiais metais įsipareigojo iš kiekvienos karvės primelžti po 1700 kg ir 100 ha naudmenų pagaminti po 180 cnt pieno. Rugsėjo pirmąją artelėje primelžta iš kiekvienos karvės nuo metų pradžios vos po 879 kg ir 100 ha naudmenų tepagaminta 99,1 cnt pieno. Vadinasi, per devynius mėnesius socialistiniai įsipareigojimai teįvykdyti 52—55 proc. Ar tai nesukelia susirūpinimo artelės valdybai? Juk, palyginus su praeitų metų pleno gamyba, šiais metais iš kiekvienos karvės primelžimas sumažėjo 145 kg, o per rugpjūčio mėnesį — 67 kg. Ir kai dabar iki metų galo beliko trys su puse mėnesio, nenoromis tenka sunerimti dėl įsipareigojimų įvykdymo. Dabar reikia dėti dvigubai daugiau pastangų, kad per šį trumpą laiką pa-

darytume tą patį, kas padaryta per devynius mėnesius. Žemės ūkio artelėje didelė dalimi atsakingos už pieno gamybą yra ir karvių melžėjos. Tačiau, kaip parodė praktika, melžėjos ne visos ir ne visada patelsina į jas dedamas viltis. Jokiu būdu artelėje pleno gamyba nedidės, jeigu karvių melžėjomis ir toliau dirbs tokios merginos, kaip Genė Liobikaitė bei Janė Atkočiūnaitė, kurioms nesvarbu kolūkio reikalai, o visuomeninė banda — antraeilis reikalas. Šios melžėjos vasaros ganlavos laikotarpiu taip „dirbo“, kad net pamiršdavo perkelti, social pagirdyti karves. Be to, didelė klaida padaryta sukeriant visuomenines karves, ko pasėkoje šiuo metu kolūkyje galima priskaičiuoti iš 108 raguočių net 60 nesukergtų, bergždžių karvių. Ar tai ne nusikaltimas visuomeniniam ūkiui? Kur gi buvo tuomet kolūkio valdyba? Ką galvojo karvių fermos vedėja Julė Tamošiūnienė?

Karvių melžėjos skundžiasi, kad kolūkyje dar vis nėra zootechniko. Tiesiogai, tas, žinoma, negerai.

Tačiau tai nereiškia, kad, neturint specialisto, galima ramiai sau laukti žiemos. Būtinai reikia skirti visas jėgas pieno gamybos klausimui išspręsti. Juk artelėje yra ir gerų, darbščių karvių melžėjų — Birutė Zozaitė, Elžbieta Alešūnaitė ir eilė kitų. Jos negali jėgų ir darbo, garbingai vykdo prisilmtuosius socialistinius įsipareigojimus. Reikia tik joms padėti. Čia turėtų kaip tik svarbų žodį tarti kolūkio valdyba.

Ne vien tik karvių melžėjos kaltos dėl nepakankamos pieno gamybos „Pyvesos“ žemės ūkio artelėje. Be gerų pašarų žiemos laikotarpiu, o jų kaip tik ir trūko praeitais metais, aišku savaime, pleno kiekio taip pat nepadidinsi. Ir štai, kada pavasarį tenka visuomeninę bandą išginti į ganyklas, čia jau nelengva per visą žiemą sublogusias karvutes atšerti į produktyvias, pieningas karves. Tenka pridėti nemažą pastangų, kol karvės atsigaus. Todėl, kad nereikėtų kiekvienais metais karšyti tų pačių klaidų, jau dabar reikia rimtai pagalvoti apie sulingųjų, gerų pašarų sukaupimą žiemai.

ŽIEMKENČIAI DAR NEPASĖTI

«Žalgirio» kolūkyje yra numatyta pasėti 200 hektarų žiemkenčių. Nors jau baigėsi geriausi sėjos terminai, bet sėja čia dar neužbaigta. Pirmoje brigadoje, kuriai vadovauja Donatas Paliulis, viso tepasėta tik 50 hektarų. Tik trims hektarais daugiau pasėta ir antroje kolūkio brigadoje, kuriai vadovauja Juozas Venslovas. Kodėl taip delsiama?

— Viskas jau būtų padaryta, bet sugedo du traktoriai, — teisi-namasi kolūkio raštinėje.

— Kaip tyčia, — jaudinasi kolūkio traktorininkas Jonas Petryla. — Tiek darbo, o čia nei iš vietos.

Nors kolūkio vadovai iš pat pirmų valandų, sugedus traktoriais, ėmė ieškoti dalių, kad pakeistų senąsias, bet visur teko nusivilti.

Neatėjo į pagalbą nei MMS, nei tiekimo organizacijos.

Sugedę traktoriai stovi be darbo ir šiandieną.

Kas dabar atsakys, kad artelėje taip suvėluota sėja?

I. LAUMELIS

Šią vasarą žolės netrūko, todėl, kas buvo apsukresnis, prisišienavo pakankamai. Dabar „Pyvesos“ kolūkio valdyba, jeigu nesugebėjo prisišienauti pakankamo kiekio žolės, gali ir turėti daugiau gaminti siloso. Taip pat, norint žymiai padidinti pieno gamybą, rimtą dėmesį reikia skirti grūdų ūkio išplėtimui. Deja, šiuo klausimu „Pyvesos“ žemės ūkio artelė taip pat negali pasigirti.

Tiesa, didinant pleno gamybą, kai kas jau padaryta. Gerą pamainą visuomeninės bandos papildymui ruošia verselių augintojos Janė Vogulienė ir Stefa Gokienė. Jų prižiūrimi versellai per parą užauga po 400 gramų. Tvar-koma ir automatizuojama tilpinė karvidė. Ir tik sudarius tinkamesnes sąlygas, dar sąžiningiau padirbėjus tiek artelės karvių melžėjoms, tiek laukininkystės darbuotojams, tiek ir pačiai kolūkio valdybai, „Pyvesos“ žemės ūkio artelė gali įvykdyti prisilmtuosius įsipareigojimus.

REIDO BRIGADA:

«Pyvesos» kolūkio agronomė ELENA STANYTĖ, LKJS rajono komiteto instruktorius BRONIS UŽAS, «Stalino keliu» koresp. Br. JONUSKA.

Naujojo kaimo ŽMONĖS

Jo nelalmė nepalaužė

Kas gi nepažįsta „Alizavos“ kolūkyje Vladio Gulgausko! Tai — darbušius, geras vyras. Ankačiau jis visą laiką dirbo plytinėje. Čia bedirbdamas skaudžiai nukentėjo. Per nelaimingą atsitikimą jam buvo sužalota ranka. Vladiui Gulgauskui teko gerokai gydytis. Kurį laiką jis negalėjo imtis jokio darbo. Tačiau darbštus, sąžiningas žmogus nepalūžo.

— Aš noriu dirbti, — kartą atėjo į kolūkio raštinę, pareiškė kolūkiečiai Vladas Gulgauskas, — Siųskite mane kur nors, juk aš dar galiu būti naudingas...

— Tai kur pats norėtumėi dirbti?

— Galiu ganyti arklius ar kq...

Ir taip Gulgauskas vėl grįžo į rikiuotę, vėl jis dirba, atengiasi, kovoja, kad dar labiau suklestėtų kolūkis.

— Jį visur prisidaukai, — sako kolūkiečiai. — Jeigu jis prižadės, viską padarys!

V. Gulgauskas vėl dirba, bet nebadaug trūkio, kad jis visai nebegrįžtų į gamybą. Visai nedaug! Tačiau visų skaudžiausia tai, kad toje pat imonėje dar ir dabar nesutvarkyta technikinė apsauga.

L. LINGYS

«Už sveiką buitį» — tokio pavadinimo sienlaikraštis leidžiamas ALIZAVOS feičerių-akūšerių punkte. Sienlaikraštyje medžiaga išsami, parašyta paprasta, kolūkiečiams suprantama, kalba. Neretai kolūkiečiai sienlaikraštyje randa vertingų patarimų, pamokymų. Sienlaikraštis leidžiamas kartą per mėnesį.

M. ZALAGAITE

Kasdieną gerėja gyvenimas kolūkiniame kaime. Paimkime pavyzdžiui, kad ir «VEDRUPIO» kolūki. Čia vienas kolūkiečių jau turi įsigijęs lengvą automašiną «Volga», o net 72 artelės nariai turi motociklus.

V. JANIULIS

Kaip pristatoma spauda

NEŽINIA dėl kieno kaltės, tačiau «Gegužės Pirmosios» kolūkio pirmoje laukininkystės brigadoje per metus pasikeitė net keli laikraščiai.

— Neturi pasisekimo mūsų brigada su laikraščiais, — pasako ne vienas kolūkiečiai. Ir tikrai. Neseniai laikraščio čia dirbo M. Prokofjevaitė. Dirbo blogai — per savaitę laikraščio, laikraščius kolūkiečiams atnešdavo vos 2—3 kartus. Dabar M. Prokofjevaitė pati atsisakė laikraščio pareigų. Nejaugi brigadoje neatsiras žmogaus, kuris šį darbą atliktų sąžiningai, etropiai?

R. VAISTYS

□□□

„LUKONIŲ“ kolūkio III ir IV laukininkystės brigadose nuo rugpjūčio mėnesio pabaigos nebėra laikraščio. Buvęs laikraščio V. Venskuvaitė mokytoja, o naujas kažkodėl nepaieškamas. Jau gera pusė mėnesio, kaip kolūkiečiai nemato laikraščio, nepauna laikų. Visa spauda randasi Subačiaus ryšių skyriuje. Iš čia laikraščius neišduoda, nes dabar niekas nebežino, kas juos užsiprenumeravęs, o kas ne. Visos žinios dinga su laikininku. Štai kaip negerai, kai niekas nesirūpina spaudos pristatymu.

S. DAGYTĖ

Gelsvus linelius roviau...

Laima Varnytė praėjusiais metais baigė septynias klases ir ryžtingai nusprendė įsijungti į kolūkinę gamybą. Žiemos metu į kartą su savo motina Gertrūda Varniene šėrė visuomeninės karves, o vasarą atėjo dirbti į laukus. Nuostirdžiai dirbdama, Laima Varnytė per dieną nuraudavo po 10—12 arų linų.

Nuotraukoje: Laima Varnytė linų lauke.

Vi. Jasinskio tekstas ir nuotr.

„Naujo gyvenimo“ kolūkis.

IS redakcijos PASTO

Ne mūsų laikų didvyris

„Skodinio“ kolūkyje, Slavinčiškio kaime gyvena jaunas, sveikas vyras Alfonsas Tubelis.

— Bet kas iš to, kad jis jaunas... Blogiausia — kad girtuoklis! — kalba apie jį pasipiktinę kolūkiečiai.

Dirbdamas statybos baro santechnikos pareigose, Alfonsas Tubelis jau seniai pasirodė kaip neblogas darbininkas, bet baisus girtuoklis, chuliganas. Labai teisingai jo bendradarbiai kalba:

— Nagai — aukso, gerklė — jaučio!

Degtinė — visų nelaimių platintoja. Išgėręs jis neretai šoka muštis, koltotis, užgaulloti žmones. To rezultate jau kelis kartus A. Tubelis sėdėjo paras. Be to,

jo elgesys buvo svarstytas statybos baro draugiškame teisme. Tačiau visų skaudžiausia yra tai, kad Alfonsas Tubelis dar ir dabar iš savo elgesio nepadarė rimtų išvadų.

— Kur tai regėta! — kalba pasipiktinę kaimynai. — Alfonsas primušė net savo tėvus!

Tai, žinoma, balsu! Alfonsas, užuot grįžęs į dorą kelią, vis labiau ir labiau suka šunkellais...

O. VILKYTĖ

ŽMONĖS IR PIKTŽOLĖS

„Pakupio“ kolūkyje gyvena darbštis Kvedarų šeima.

Jurgis Kvedaras kolūkyje žinomas kaip darbščių rankų žmogus. Jis vado- vauja kolūkio statybininkų brigadai.

Praėjusiais metais šis kolūkiečiai išdirbo net 510 darbdienų. Neblogiau jis dirba ir šiais metais.

Filomėja Kvedariene dirba laukininkystėje. Irgi darbštis, sąžininga moteris. Jau keturis

metus visuomenines karves melžia Vanda Kvedaraitė.

— Visa šeima dirba. Ir, svarbiausia, — dirba iš visos širdies, — kalba apie juos kolūkiečiai.

Tačiau yra minėtame kolūkyje ir tokių žmonių, kurie iš darbščių kolūkio žmonių bando juoktis. Štai, pavyzdžiui, nuolat dykinėjanti moteris Elena Kirelienė.

— Aš laisva paukštelė! — nesigėdina kalbėti Kirelienė.

— Nieko nedirbu, bet gyvenu kaip inkstas taukui...

Iš tiesų gyvena! Jos vyras Bronius dirba „Atelies“ kolūkyje. Ten gauna 60 arų žemės, parsi- vežė 5 automašinas šieno ir kitų gėrybių. Elena Kirelienė irgi ne pėsčia. „Pakupio“ kolūkyje ji irgi turi didžiulią sklypą!

Iki kol gi kolūkio valdyba jai nuolat džiaus?

P. RUGELIS

Lenktyniaudami TSKP XXII suvažiavimo garbei, su dideliu pakilimu dirba šiaulių dviračių gamyklos lakavimo baro darbininkai. Viena pirmaujančių yra melastrės Onutės Juozaitienės pamaina, kuri prisilėmė naujus įsipareigojimus: darbininkai nutarė dirbti be broko, kiekvieno mėnesio užduotį viršyti penkiais procentais. Šios pamainos kiekvienas darbininkas, neatsitraukdamas nuo gamybos, įsigys atnaujinę specialybę. Neseniai visa pamaina pradėjo kovoti už komunistinio darbo pamainos vardą.

Nuotraukoje: viena pirmaujančių šios pamainos linuotojų Marija Gorbuzova, pamainos užduotį įvykdanti 120—130 procentų.

M. Baranauška (ELTOS) nuotr.

MUSŲ MEDŽIAGOS

„VARGAS SU TOKIU BRIGADININKU“

Taip pavadintame straipsnelyje, atspausdintame „Stalino keliu“ 68(1551) numeryje, mūsų laikraščio skaitytoja V. Bar- tušytė kritikavo „Šviesos“ kolūkio II brigados briga- dininką Joną Šatei-

taukliauja, pamirš- ta brigados reika- lus, neteisingai pa- skirsto brigados narius prie darbų, nusiskundžia ma, kad net darbadie- niai neteisingai už- rašomi už atliktus darbus.

Subačiaus apy- linkės DŽD Tary- bos vykdomasis

komitetas redakci- jai praneša, kad straipsnelyje iš- kelti faktai pasi- tvirtino. Brigadi- ninkas J. Šatelka už girtuokliavimą ir blogą ūkinį darbų organizavi- mą atdaro kolūkio partinės organiza- cijos susirinkimo metu griežtai įspė- tas.

„DIRBANT PIRMŪNŲ PAVYZDŽIU, KOLŪKIS PIRMAUTŲ“

Taip pavadintame straips- nelyje mūsų reido brigados nariai rašė, kad „Tiesos“ kolūkio II laukininkystės brigada, kur brigadininku dirba Petras Žalinkevičius, smarkiai atsilieka ūkinio- se darbuose. Jeigu ir šioje brigadoje būtų dirbama pir-

mūnų pavyzdžiu, nebūtų atsilikimo. Taip pat buvo rašoma, kad blogai prižiū- rimų kaupiamųjų yra ir I brigadoje, kur brigadininku dirba V. Balčūnas.

Palėvenės DŽD Tary- bos vykdomojo komiteto pirmininkas G. Petrulis re- dakcijai praneša, kad iš- kelta kritika teisinga. „Tie- sos“ kolūkio valdyba duo- ti atitinkami nurodymai klaidų ištaisymui.

ŽMONĖS, BŪKITE BUDRŪS!

Kiekvieno keleivio, kuriam il- gesnį laiką tenka pabuvoti Ku- piškėje ir jo apylinkėse, dėmesį patraukia kukių paminklas, sto- vintis Brolių kapinėse. Aplinkui tyliai slama jau paaugusių lie- pos, tarsi pasakodamos apie šiur- pią tragediją, įvykusią šioje vie- toje 1941 metų vasarą. Nors nuo to laiko praėjo dvidešimt metų, bet iš kupiškėnų atminties neiš- dilo ir niekuomet neišdils tos siaubo naktys, perpildytos nieko nekaltų žmonių krauju, aiman- mis, kulkosvaidžių ir automatų šovių serijomis.

Apie tuos siaubingus įvykius ir pasakoja neseniai išėjusi iš spa- dos kupiškėno žurnalisto Vi. Ja- sinskio knyga „ŠŪVIAI SAULĖ- TEKY“. Škaltai minima knyga, ir prieš akis, tarsi kinofilme, atgyja pirmosios vokiečių okupacijos die- nos Kupiškėje ir jo apylinkėse. Daug žilagalvių senelių, jaunuoi- ū, merginų ir mažamečių vaikų 1941 metų vasarą priglaude Pa- šepio, žydų kapinių ir Laisva- manų kaimelio žemė. Panevėžie- čiai komjaunuoliui Liudui Di- džuliui buvo patį jaunystę, pats gyvenimo pavasaris, kai jis pate- ko į baltaraiščių rankas. Jo jau- nystė, norų gyventi ir bandė pasinaudoti karo komendantas Verneris Liove. Jis Liudui Di- džuliui siūlė: „Viešai atsisadek komjaunimo ir bėsi laisvas“. Ta- čiau bergždžios buvo komendanto pastangos. Liudas Didžiulis iki mirties liko ištikimas lenininiam komjaunimui, jo idėjoms.

Gydytojas Ipolitas Franskevi- čius (dabar LTSR nusipelnęs gy- dytojas) slėpė pas save žydę su dukra. Keršydami už tai, lietu- viškiai nacionalistai privertė jį lipti į duobę ir patikrinti, ar ne- ra gyvų žmonių, visai tyčiojosi. Tačiau gydytojas viską išken- tė, bet savo įsitikinimų neišsivadėjo.

Vokiečių tarpe buvo ir dorų žmonių, kurie neapkentė fašizmo. Toks buvo ir Klaipėdos krašto vokiečių Martynas. Prasidėjus karui, jis su dviem draugais pa- bėgo iš hitlerinės armijos ir trau- kėsi į Rytus. Draugai žuvo pa- kelyje, o Martyną sugavo aktyvūs nacionalistai — Norianų kaimo buožė Petronis ir dvarininkas Adomonis. Drauge su kitais ka- linamais kupiškėnais šis vokiečių

-antifašistas žuvo nuo hitleri- ninkų rankos.

Visų fašistinių kalejimų vaisu- mus, sužuvėjusių nacionalistų pasityčiojimus ir kankinimus per- gyveno subaltietis Aleksas Pet- rauskas. Jis matė, kaip hitlerin- kai nužudė komunistus Bronių Sidlauską, Alfonsą Grybauską ir kitus nieko nekaltus subaltiečius. Pabėgęs nuo duobės iš Kupiškio žydų kapinių, Aleksas Petrauskas patraukė į Latviją. Paprastai lat- vių valstiečiai Fišeriai priglaude jį kaip brolį, išrūpino dokumen- tus. Dabar Aleksas Petrauskas gyvena ir dirba Naujojoje Ak- menėje.

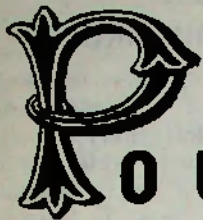
Labai ryškiai knygoje pavaiz- duoti hitlerininkų tarnai — lietu- viškiai buržuaziniai nacionalistai. Tokie užkietę žudikai, kaip Da- midavičius, Graičianas, Marcin- kevičius, Kaulakys, Kulikauskas, Jančys, esesininkas Liove, žudė nieko nekaltus žmones, šautuvų buožėmis trupino vaikams galvas. Šiems kruvinoms darbams pritarė ir bažnyčios tarnai. Apie tai labai ryškiai byloja Subačiaus kunigo Matulio žodžiai, pasakytai baltaraiščiams: „Bažnyčia jumis tik džiaugiasi, o jeigu džiaugiasi ji, tai džiaugiasi ir dievas dangulė. Atsiminkit, broliai, pagonio krau- jas, bolšeiviko kraujas — šuns kraujas! Atrodo, komentarai ne- bereikalingi. Kriksčioniškoji arti- mo meilė atsisakė tikrąja savo prasme.

Knyga „Šūviai saulėteky“ ypač aktuali dabar, kai Didžiaja- me Tėvynės kare nepribaigti fa- šistai ir nuo liudies keršto pa- bėgę lietuviškiai nacionalistai, užjario imperialistų remiami, vėl bando žuoginti ginklais, planuo- ja naujas žudynes. Iš knygos puslapių į skaitytoją kalba keturi tūkstančiai žvėriškai nužudytų Kupiškio apylinkės gyventojų. Jie įpareigoja mus kruopščiai dar- bu stiprinti Tėvynės galią, stro- pią sekti imperialistų ir jų tarnų užmačius.

O. INDRILIENĖ

Rajoninės bibliotekos vedėja

VYT. DARELA
VYT. JASINSKAS

VI. Rekašaus vardo vidurinės mokyklos
moksleiviai, turistinio žygio dalyviai

PO UŽKARPATĘ

(Tęsinys. Pradžia Nr. 73(1556))

Ypač mums patiko sriau-
nioji Tisa, jos mėlynį, puto-
jantis vandenys. Pirmosios
dienos kalnuose buvo gana
sunkios, greit pavargdavome,
pailsdavome, norėdavosi pa-
ilsėti. Tačiau tai buvo tik
pirmosiomis dienomis. Greit
įpratome, įgudome ir tapome
tiesiog alpinistais.

Pasigėrėję Karpatais ir
pailsėję, ėmėme leistis žemyn.
Koks keistas jausmas! Lei-
diesi žemyn ir, rodos, pačios
kojos tave neša. Vos išsilai-
ka, nepradėjęs bėgti, skristi...
Liepos mėnesio pabaigoje
mes pasiekėme Bogdaną.
Vakare, lypsnojant laužui,
susitikome su guculais.
— Pašokite ką nors lietu-

Iki kelionės tikslo — Karpatų kalnų viršukalnės Goverlo —
beliko kelios valandos kelio.

Naktį praleidome palapi-
nėse ant sriauniosios Tisos
kranto. Gerai pailsėję kitos
dienos rytą leidomės į sun-
ktą kelią. Kopėme į Go-
verlą — į aukščiausią tarybi-
nių Karpatų viršūnę. Kelio-
nė mums buvo gana sun-
ki, bet nepaprastai įdomi.
Ir štai mes — Goverlo vir-
šūnėje. Koks nepaprastas re-

viško! — ėmė jie prašyti.
— Padainuokite!
[vykdėme jų prašymą: ir
pašokome, ir padainavome.
Taip jiems patiko mūsų liau-
dies šokiai, jog jie po va-
landėlės ėmė prašyti, kad
mes išmokytume juos lietu-
vių liaudies šokių.
Krykštaudami ir juokauda-
mi guculus išmokėme šokti

Mūsų turistinio žygio dalyviai Goverlo viršukalnėje.

giny! Visi karpatai atsirado
„po mūsų kojomis“. Ant Go-
verlo viršūnės turistinės grupės
vyriausias vadovas drg.
Juškevičius pasveikino mus,
sėkmingai pasiekusius aukš-
čiausią tarybinių Karpatų
viršukalnę, ir palinkėjo sėk-
mingos tolesnės kelionės.

lietuviškus liaudies šokius
„Suktinį“, „Klumpakojį“ ir
„Noriu miego“.
— O dabar, draugai, jus
mus mokykite! — pareiškėme
guculams.

— Dava! „Verchovinų“!
Ir vėl sukomės ratu, mo-
kėmės, draugavome, džiuga-
vome! Tačiau vienu jų šo-
kiu „Verchovina“ mes nebu-
vome patenkinti, ėmėme
prašyti, kad jie mus išmo-
kytų ir populiarių jų šokių
„Guculka“. Reikia pasakyti,
šie guculų šokiai mums la-
bai patiko.

**STALINO
HELIU**

4 psl. 1961 m. rugsėjo 20 d.

(B. d.).

RETAS ATSITIKIMAS

Neseniai pro savo
namų langą pamačiau,
kaip kažkoks didelis
paukštis nusileido kleme.
Iš karto aš jo neatpažin-
au! O šis, vos tik nusi-
leides, bematant dingo
tvarto duryse. Aš išbė-
gau į kiemą ir, nutvėręs
lazdą, skubėjau paukštį
uždaryti tvarte. Bet vos
tik pribėgau prie tvarto
durų, kai pro jas su
triukšmu išpuolė persi-
gandusi višta, o paskui ją
— didžiulis paukštis. Ir
tik dabar aš jį atpažinau:
tai buvo nemažas grobuo-
nis — vanagas. Ir kada
višta suskubo pabėgti,
išsimaigines plėšikas me-
tėsi ant manęs. Čia laz-
da padarė savo — grobuo-
nis buvo užmuštas. Da-
bar, kada aš pažvelgiu
į šio vanago iškamą,
nenoromis pagalvoju:
„Kokie vis tik tai drąsūs
būna šie plėšrūnai, kada
ieškosi sau grobio“.

VI. MOTIEJŪNAS

„Mūsų rytojaus“ kolūkis.

Žinios apie pieno gamybą už 1961 m. rugsėjo mėn. 10–14 d. d.

Eil.Nr.	Kolūkio pavadinimas	Primelt- ta pieno iš 1 karvės		Palyginus su pračiu penkadieniu (%) arba (-)
		1 per 5 d.	per 1 d.	
1	„Salamiestis“	57,1	11,4	*0,1
2	„N. gyvenimas“	50,4	10,1	-0,6
3	Byčių p. b. d.	48,5	9,7	-0,3
4	„Aušra“	45,9	9,2	-0,5
5	„Norionai“	45,0	9,0	-1,1
6	„Nemunas“	44,3	8,9	-0,2
7	„T. pirmūnas“	44,0	8,8	-0,4
8	„G. pirmoji“	42,1	8,4	—
9	„Alizava“	41,8	8,4	—
10	„Pergalė“	40,4	8,1	-0,2
11	„Neris“	33,2	6,6	-0,6
12	„Antašava“	29,7	5,9	-1,8
Viso I grupėje:		43,8	8,8	-0,4
1	„Pirmoji vaga“	44,6	8,9	-0,8
2	„Aukštupėnai“	38,7	7,7	-0,4
3	„Tiesa“	38,7	7,7	*0,1
4	„Pirmūnas“	38,5	7,7	-0,4
5	„Žadeikiai“	38,5	7,7	-0,1
6	„Vienybė“	37,9	7,6	-0,3
7	„Laisvė“	36,4	7,3	-0,1
8	„Šviesa“	35,1	7,0	*0,3
9	„Sėtekšna“	35,0	7,0	—
10	„Atletis“	34,4	6,9	—
11	„Lėvuo“	33,8	6,8	-0,7
12	„Pakupys“	32,9	6,6	-0,9
13	„Vežionys“	32,7	6,5	-0,9
14	„Juodpėnai“	29,5	5,9	—
15	„Vedrupys“	28,8	5,8	-0,4
16	„Atžalynas“	23,5	4,7	-0,1
Viso II grupėje:		35,1	7,0	-0,3
1	„Laukminiškiai“	42,9	8,6	*0,2
2	„M. Melnikaitės v.“	43,2	8,6	-0,8
3	„Palanga“	41,4	8,3	*0,1
4	„Adomynė“	37,0	7,4	—
5	„Pyvesa“	36,3	7,3	-0,1
6	„Mūsų rytojus“	34,5	6,9	*0,3
7	„Sakalas“	34,0	6,8	-0,5
8	„Aukštaičiai“	32,6	6,5	-0,8
9	„Lukonys“	32,3	6,5	-0,2
10	„Švyturys“	31,3	6,3	-0,9
11	„Mitava“	30,4	6,1	-0,1
12	„Mičurino v.“	30,0	6,0	-0,2
13	„Skodinyš“	29,7	5,9	-0,7
14	„Uoginiai“	28,0	5,6	-0,1
15	„Žalgiris“	23,9	4,8	-0,5
16	„Bugališkiai“	20,9	4,2	-0,5
Viso III grupėje:		33,4	6,7	-0,3
Viso rajone:		36,9	7,4	-0,3

*daugiau
-mažiau

Valstybinės statistikos
raiono inspektorius

„Sapnas“

Dail. V. ŠLEIVYTĖ

DRAUGIŠKI SUSITIKIMAI

Subačiaus vidurinės mokyklos
sporto aikštėje neseniai vyko

Nauja rūbų sukirpimo ir modeliavimo kursų laida

Šių metų rugsėjo 15
dieną Kupiškio kultūros
namuose baigė darbą mo-
teriškų bei vyriškų rūbų
sukirpimo ir modeliavimo
kursų trečioji vakarinė
laida. Visi, lankiusieji
kursus, užbaigė sėkmin-
gai.

Nuo šių metų rugsėjo
16 dienos pradėjo darbą
nauja kursantų grupė.
Kursai vyksta vakarais.
Norintieji lankyti kursus,
pareiškimus paduoda Ku-
piškio kultūros namų di-
rektorius vardu. Pareiš-
kimai dar priimami.

S. STOKČUS

Rajoninių kultūros namų
direktorius

draugiški vietos moksleivių susiti-
kimai su Panevėžio rajono „Pa-
ežeris“ kolūkio sportininkais.
Krepšinyje stipresni buvo subat-
čiai, įveikę svečius rezultatu
55:16. Tinklinyje svečiai buvo
neįveikiami. Jie ir nugalėjo moks-
leivius rezultatu 3:0. Stalo tenisą
laimėjo: vyrų grupėje V. Barauskas
(„Paežeris“), o moterų — L. Stra-
vinskaitė (Subačiaus vid. mokykla).
Lengvojo atletiko pajėgesni bu-
vo vietos sportininkai. Panašūs
draugiški sportiniai susitikimai
tvirtina abiejų rajonų moksleivių
bei kolūkiečių draugystę.

Br. SPRINTAS

Redaktorius S. ZAUKA

Kupiškio raj. vietinio ūkio val-
dyba praneša gyventojų žiniui, kad
valdybos oranžerijoje (Vytauto gat-
vės gale) laisvai parduodamos
įvairios vazoninės gėlės, gėlių
puokštės, o taip pat gėlių sėklos.
Kreiptis darbo valandomis.
Vietinio ūkio valdybos
administracija

Pil. Navickienė - Giedraitytė
Gėnė, gyv. Kupiškio mieste,
Vytauto gatvė Nr. 15, iškilė
ištuokos bylą pil. Navickui
Albertui, gyv. Kupiškio rajone,
Pašėpetyje.

Bylą nagrinės Kupiškio ra-
jono liaudies teismas.

Visiems, prisidėjusiems prie
mano vyro laidotuvių ir už-
jautusiems sunkioje nelaimė-
je, nuoširdžiai dėkoju—

ALDONA VILIENĖ

„BALTIJOS DANGUS“ I ir II ser.

Dviejų serijų filmas „Bal-
tijos dangus“ pastatytas pa-
gal to paties pavadinimo N.
Čiukovskio romaną.

Naujasis kino kūrinys pasa-
koja apie didvyrišką Leni-
grado gynybą Didžiojo Tėvy-

nės karo dienomis, apie ne-
turinčią pavyzdžio jo gyven-
tojų ištvermę bei dvasios
stiprybę, apie šauniųjų Leni-
no miesto gynėjų kovas ir
pergales. I ser. demonstruo-
jama šiandieną, II ser. — rug-
sėjo 21 ir 22 d. d.